

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.326 van 20 mei 1999
in de zaak A. 80.216/X-8416.**

In zake : de n.v. VLEES DECLERCQ,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. BRUNEEL,
kantoor houdende te 2610 WILRIJK,
Acacialaan 52

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomenende partijen :

1. de stad OUDENAARDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten C. DE WOLF en E. DESAIR,
kantoor houdende te 1150 BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A,
2. Magda DE LANGE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat T. DE WAELE,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. VLEES DECLERCQ OP 10 september 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 13 juli 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de stad Oudenaarde tegen het besluit van 5 maart 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij haar de vergunning werd verleend voor het bouwen van een varkensslachterij aan de Lindestraat te Oudenaarde op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nrs. 69f, 38m, 64c4 en 68y3,

anderdeels, vernietiging van voornoemd besluit van de bestendige deputatie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VANDENHENDE die, loco Advocaat D. BRUNEEL verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat E. DESAIR, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997, in zijn eensluidend advies;;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de stad Oudenaarde met een verzoekschrift van 27 oktober 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat Magda DE LANGE met een verzoekschrift van 24 november 1998 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partijen opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij laat gelden dat zij momenteel enkel varkensskarkassen verwerkt die elders worden geslacht; dat de slachterijen waarmee zij samenwerkt op minstens twee uur rijden van haar bedrijf zijn gelegen, zodat een intense voorbehandeling onvermijdelijk is en het verwerkte vlees ten vroegste binnen de 48 uur na slachting kan worden geleverd in plaats van binnen de 24 uur en nadat het vlees slechts een minimale voorbehandeling heeft ondergaan, zoals haar afnemers eisen, dat in de praktijk de door de wet gestelde koelingsnorm voor het vervoer van het vlees, met name 7°C, moeilijk haalbaar is, met bijkomende negatieve gevolgen voor de kwaliteit en de versheid van het vlees, dat haar afnemers reeds meermaals te verstaan hebben gegeven dat het door haar geleverde vlees niet voldoet aan de huidige kwaliteitseisen, dat deze enkel haalbaar zijn indien een eigen slachterij naast en aansluitend aan het vleesverwerkingsbedrijf zou worden opgericht, in welk geval de verplichting tot koeling onmiddellijk na het slachten vervalt krachtens artikel 17, tweede lid, van het

koninklijk besluit van 4 juli 1996 betreffende de algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen, dat de exploitatievergunning voor het slachthuis reeds werd verleend aan de exploitant, de n.v. SLACHTHUIS DECLERCQ EN ZOON, een zustersvennootschap waarvan zij medeoprichter en bestuurder is, en die ingevolge de weigering van de bouwvergunning niet kan worden aangevat, dat haar twee grootste afnemers, met een omzet van 96.755.622, respectievelijk 305.603.133 frank, haar officieel en schriftelijk ervan in kennis hebben gesteld dat de samenwerking zal worden opgezegd indien zij niet met een eigen slachterij aansluitend op het vleesverwerkingsbedrijf kan starten, dat dit een zeer ernstige financiële klap, maar niet onmiddellijk het faillissement tot gevolg zou hebben, dat de infrastructuur in verhouding staat tot de grote omzet die gerealiseerd wordt met haar twee grootste afnemers, dat recent nog voor 40 miljoen frank investeringen werden gedaan voor de bouw van een nieuwe stockageruimte en nieuwe frigo's, dat het wegvallen van deze klanten ook haar goede naam zal aantasten en andere klanten ertoe zal aanzetten een andere leverancier te zoeken, dat het verlies op de winst op heden moeilijk te begroten is, omdat momenteel niet geweten is hoeveel overige klanten zullen volgen, maar dat onmogelijk kan worden betwist dat het verlies indrukwekkend is, zelfs in verhouding tot haar totale omzet, en dat de mogelijkheid dat een dergelijk verlies ooit in het kader van een burgerlijke procedure na de vernietiging van het bestreden besluit zou kunnen verhaald worden, hoogst onzeker is en alleszins een lange procedure zal vergen;

Overwegende dat het aangevoerde ernstig nadeel in essentie erop neerkomt dat de verzoekende partij haar twee belangrijkste klanten dreigt te verliezen hetgeen haar goede naam zal aantasten en ook andere klanten ertoe zal aanzetten een andere leverancier te zoeken omdat, zonder de bouw van de slachterij, zij niet in de mogelijkheid verkeert te beantwoorden aan de kwaliteitseisen die door deze klanten worden gesteld;

dat uit verzoeksters uiteenzetting blijkt dat het door haar aangevoerde nadeel zijn rechtstreekse en enige oorsprong vindt in het feit dat "de slachterijen waarmee (zij) samenwerkt (...) op minimaal twee uur rijden van het vleesverwerkingsbedrijf gelegen (zijn)"; dat de verzoekende partij in haar vordering tot schorsing evenwel geen enkel bewijskrachtig gegeven bijbrengt ter staving van deze bewering; dat zij nalaat enige verduidelijking te geven over de juiste ligging van deze slachterijen en de trajecten die worden gevolgd om de door haar verwerkte karkassen van de slachterijen naar haar bedrijf te vervoeren; dat het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het Auditoraat in zijn verslag over de vordering tot schorsing op deze leemte in verzoeksters betoog heeft gewezen; dat desondanks de verzoekende partij ter terechtzitting hierover geen enkele verduidelijking heeft verstrekt; dat ingevolge het in gebreke blijven van de verzoekende partij de nodige en noodzakelijke gegevens bij te brengen ter verduidelijking en ter staving van haar betoog betreffende de duurtijd van het transport van het door haar verwerkte vlees, de Raad van State niet in de mogelijkheid verkeert haar beweringen hieromtrent op hun waarachtigheid te toetsen; dat zij derhalve niet kunnen worden aangenomen; dat hieruit volgt dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel, dat hierop is gesteund, evenmin kan worden aangenomen; dat verzoeksters uiteenzetting omtrent het ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden weigeringsbeslissing haar kan berokkenen niet voldoet; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de stad Oudenaarde en van Magda DE LANGE in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. BOVIN.